

ŞAIRLİK

Şairlik, şiirle şuur arasındaki yakın ilişkiyi sezıştır. Şairlik, konuşmaktan ziyade bir susma işidir.
Şairlik, utanılacak, gizlenecek, saklanacak bir olgu değildir.
Şairlik, sonradan kazanılan bir hassa değil, bir Hak vergisidir. Şair olunmaz, şair doğulur.
Şairlik, cahillikle hiç bağdaşmayan şeydir. (Ziya Paşa)
Şairlik, söze şekil verme sanatında mâhirlidir.
Şairlik, sonsuz bir arayış yolculuğu ve bu yolculuğu anlatıştır.
Şairlik, başka hiçbir şaire, yazara, insana benzemeyiştir.
Şairlik, Kaf dağındaki gizli hazinenin anahtarını buluştur.
Şairlik, dünya nimetlerini terk ederek bir başına kalıştır.
Şairlik, güzel bir mısra avlayacağım diye, en tehlikeli denizlere dalıştır.
Şairlik, kimi zaman da ölçü ve kafiyenin tesadüflerinden medet umuştur.
Şairlik, “kapısını sabah rüzgârından başka açan olmasa bile” (Fuzûlî),
bir ömür boyu kendi tekkesine kendi postunu seriştir.
Şairlik, başka insanlardan farklı ve üstün olduğunun idrâkine varıştır.
Şairlik, hatıra ilk gelen buluşların tuzağına düşmeyiştir.
Şairlik, her an uçurumun kenarında ayağı kaymadan dimdik duruştur.
Şairlik, en güzel şiiri ben söylerim / ben yazarım tavrına sahip oluşturmıştır.
Şairlik, doğuştan getirilen ham bir yetenektir; ancak ilimle, çabayla geliştirilebilir.

Şairlik, hesabîliğin semtine bile uğramayan gerçek hasbîliktir.
Şairlik, alınıp satılabilecek bir meta değildir.
Şairlik, şantaj aracı olarak kullanıldığında, en büyük alçalıştır.
Şairlik, bir mizaç, karakter, huy, yapı, tabiat meselesidir.
Şairlik, kendi kendine fişkırın bir petrol kuyusudur.
Şairlik, kalabalıklar içinde yalnız kendinle meşgul olmaktır.
Şairlik, elindeki / dilindeki elmasla kendi benliğini durmadan yontmaktır.
Şairlik, “gaibi kurcalamaktır.”, “meçhuller caddesinde yürümektir.” (Necip Fazıl)
Şairlik, “aşkı birdenbire bulmaktır”, “bu armağan bulanındır.” (Şeyh Galip)
Şairlik, “Kop dağında bir dükkân, bir tezgâh açmaktır.” (Necip Fazıl)
Şairlik, herkesten önce sahibini doyuran bir manevî gıdadır.
Şairlik, “gül alıp gül satmaktır”, “gülden terazi tutmaktır”, “gülü gül ile tartmaktır.” (Ümmî Sinan)
Şairlik, -Allah'ın seçtikleri hariç- dünyadaki en üstün memuriyettir. (Necip Fazıl)
Şairlik, “Allah'ın körebesi, cinlerin padişahı olmaktır.” (Necip Fazıl)
Şairlik, kendi içine doğru sonsuzca seyahate çıkmaktır.
Şairlik, benlik madenini, ruh mücevherini mütemediyen işlemektir.
Şairlik, gönül aynasını tozlardan uzak tutmak ve onu bıkmadan usanmadan parlatmaktır.
Şairlik, hekimlikten başka türlü bir hekimlik, hâkimlikten başka türlü bir hâkimliktir.
Şairlik, âdeta dünyadayken cehennem azabını yaşamaktır.
Şairlik, cennet lezzetlerinin tadına bakmaktır.
Şairlik, insan türünün ve bütün yaratılmışların sözcülüğünü yapmaktır.
Şairlik, her şeyden ve her durumdan kendine vazife çıkarmaktır.
Şairlik, herkesle herkes, her şeyle her şey olmaktır.
Şairlik, söz ülkesinin bezirgânbaşılığı; dil cambazlığı, oyunbazlığıdır.
Şairlik, tercih edene göre, hem bir alâ-yı illiyyin, hem de bir esfel-i sâfilindir.
Şairlik, Kâbe duvarına asılacak sekizinci şiire ve
Hz. Peygamber (s.a.v)'in hırkasına liyakate talip olmaktır.

Hâsılı şairlik, Şeyh Galip'in de dediği gibi, “bir özge maceradır”...